

Uitspraak nr. 76 van de Verbondscommissie Samenloop inzake "vervangende auto"**Betreft:** w.a.-motorrijtuigverzekering / w.a.-motorrijtuigverzekering.**Partijen:** Verzekeraar A

en

Verzekeraar B

Verzekeraar A en verzekeraar B hebben zich ter verkrijging van een uitspraak van de Verbondscommissie Samenloop tot deze commissie gewend ter beslechting van een geschil dat tussen partijen is gerezen.

Feitelijke gegevens

Een ongeval heeft zich voorgedaan waarbij een fietser en een personenauto, merk Suzuki, betrokken waren. De fietser raakte hierbij gewond. De Suzuki werd bestuurd door X. De Suzuki was ten tijde van het ongeval conform de WAM verzekerd bij verzekeraar A. De Suzuki was een week voor de ongevalsdatum door de toenmalige eigenaar verkocht aan een garagebedrijf, maar was nog niet afgemeld bij de Rijksdienst voor het Wegverkeer. Verzekeraar A heeft de schade van gelaedeerde tegen cessie vergoed.

X had op de schadedatum de Suzuki van de garage in bruikleen gekregen in verband met het feit dat de bij X in gebruik zijnde auto van het merk Honda in verband met werkzaamheden een paar dagen in de garage stond.

Voor de Honda was een w.a.-motorrijtuigverzekering van kracht bij verzekeraar B.

Partijen verschillen van mening over de vraag wie dekking dient te verlenen.

Het geschil

In zijn memorie van eis stelt verzekeraar A:

"Een ongeval heeft zich voorgedaan waarbij waren betrokken een fietser genaamd Y en een motorvoertuig merk Suzuki, bestuurd door X.

Verzekeraar A heeft de schade van Y en/of haar rechtverkrijgenden voor een totaalbedrag ad. f 31.558,33 tegen cessie voor zijn rekening genomen. Hierbij is rekening gehouden met eigen schuld van Y.

Meer schade en kosten zijn te verwachten.

Verzekeraar A had genoemde personenauto indertijd conform de WAM verzekerd. Zijn verzekeringnemer was een zekere Z. Z had de auto een week voor de schadedatum bij het garagebedrijf G ingeruild voor een andere auto. De auto was derhalve per die datum verkocht en geleverd aan voornoemd garagebedrijf en aldus in eigendom aan dit bedrijf overgedragen.

Voorname X had op de schadedatum de auto in bruikleen gekregen van garagebedrijf G, zulks in verband met het feit dat de bij X in gebruik zijnde personenauto van het merk Honda voor een paar dagen in de garage verbleef in verband met een keuring.

Vornoemde Honda werd gebruikt door X, maar was eigendom van diens zwager P. P had de auto bij verzekeraar B conform de WAM verzekerd. X moet geacht worden door P gemachtigd te zijn de auto te besturen. Artikel a. van de algemene voorwaarden in de polis voor motorrijtuigen van verzekeraar B bepaalt dat gedurende de tijd waarin het motorrijtuig wegens onderhoud en reparatie, revisie e.d. tijdelijk buiten gebruik is, de verzekering mede van kracht is ten aanzien van een niet aan verzekeringnemer in eigendom toebehorend gelijkwaardig motorrijtuig, tenzij de verzekeringnemer resp. de verzekerde aan de verzekering van dat motorrijtuig rechten kunnen ontlenu. Voormeld artikel a. impliceert dat op de schadedatum de Honda conform de WAM verzekerd was bij verzekeraar B.

De polis van verzekeraar A bepaalt in artikel a. onder meer dat de verzekering eindigt zodra de verzekeringnemer ophoudt belang te hebben bij het motorrijtuig en tevens de feitelijke macht er over verliest. Dat was derhalve het geval op de datum van de verkoop aan het garagebedrijf. Op de schadedatum was het motorrijtuig evenwel nog niet afgemeld bij het Centraal Register WAM.

Hoewel de verzekeringsovereenkomst tussen Z en verzekeraar A derhalve beëindigd was, had verzekeraar A op de schadedatum nog wel WAM-verplichtingen.

P en X konden evenwel geen rechten aan de verzekeringsovereenkomst ontlenu omdat de overeenkomst tussen Z en verzekeraar A nu eenmaal beëindigd was. Zelfs al zou die verzekering niet beëindigd zijn, dan nog zouden zij niet als gemachtigde bestuurder te beschouwen zijn en op grond daarvan ook geen dekking onder verzekeraar A's polis hebben gehad.

In concreto is verzekeraar A aangesproken door derden-benadeelden, naar aanleiding waarvan verzekeraar A de schaderegeling ter hand heeft genomen.

Die derden-benadeelden hadden ook verzekeraar B rechtstreeks kunnen aanspreken omdat verzekeraar B op grond van het hierbovengenoemde artikel a. van de polisvoorwaarden ook WAM-dekking had dienen te verlenen.

Omdat P en/of X geen rechten aan de inmiddels bij verzekeraar A geëindigde verzekering konden ontlenu, is het voorbehoud dat in artikel a. van de polisvoorwaarden van verzekeraar B is geformuleerd niet van toepassing.

Aldus moet worden vastgesteld dat zowel verzekeraar B als verzekeraar A op de schadedatum WAM-verplichtingen hadden t.a.v. de door Suzuki veroorzaakte schade.

Naar geldende recht (onder meer gebaseerd op eerdere uitspraken van uw commissie VR 85, 121 en VR 90, 142 alsmede uw uitspraak van 13 november 1990 inzake "garagedekking of autoverzekering II" en tenslotte Hoge Raad 13 december 1991, RvdW 92, 7) moet worden vastgesteld dat in een dergelijke situatie de beide verzekeraars gehouden zijn in hun onderlinge verhouding te participeren naar evenredigheid van de bedragen waarvoor ieder afzonderlijk kan c.q. had kunnen worden aangesproken. In concreto betekent zulks dat verzekeraar B de helft van de schade voor haar rekening had behoren te nemen.

Verzekeraar B weigert in de schade te participeren daartoe onder meer een beroep doende op artikel 15 lid 1 van de WAM. verzekeraar A stelt zich evenwel op het standpunt dat artikel 15 lid 1 niet ziet op een situatie waarin sprake is van twee WAM-verzekeraars die ieder voor zich door de derde benadeelde voor de schade konden worden aangesproken. Artikel 15 van de WAM ziet op die situatie wanneer een verzekeraar verhaal neemt op de aansprakelijke persoon, zonder dat die op zijn beurt weer een beroep kan doen op een (andere WAM-)verzekering.

Verzekeraar A verzoekt uw commissie bij wege van bindend advies vast te stellen dat verzekeraar B zijn deel van de totale schade dient te dragen naar evenredigheid van het bedrag waarvoor hij zelf had kunnen worden aangesproken."

In zijn memorie van antwoord stelt verzekeraar B onder meer:

"Artikel 2 lid 3 van het Reglement Verbondscommissie Samenloop spreekt van verschillende verzekeringsovereenkomsten.

Ons inziens is er op de schadedatum geen sprake van het bestaan van verschillende verzekeringsovereenkomsten.

Naar onze mening belet artikel 15 lid 1 van de WAM dat verzekeraar A de door deze maatschappij uitgekeerde schadebedragen op verzekeraar B of diens verzekerde verhaalt. Artikel 15 lid 1 van de WAM geeft immers in verband met het verhaalsrecht op de aansprakelijke persoon een ontsnappingsclausule. Indien de aansprakelijke partij te goeder trouw mocht aannemen dat zijn aansprakelijkheid door een verzekering was gedekt, zoals in onze casus, heeft de WAM-verzekeraar A geen verhaalsrecht."

Overwegingen van de commissie

Dit geschil is als samenloopgeschil aan de commissie voorgelegd overeenkomstig artikel 2 lid 2 van haar reglement.

De commissie stelt vast dat verzekeraar A, bij wie ten tijde van het ongeval voor de Suzuki het WAM-risico was ondergebracht, de schade tegen cessie aan de benadeelde heeft vergoed. Verzekeraar A treedt derhalve in de rechten van de benadeelde.

Voor het antwoord op de vraag of verzekeraar A voor de door haar uitgekeerde schadevergoeding verhaal heeft op verzekeraar B, is bepalend of de benadeelde rechtstreeks op grond van artikel 6 WAM verzekeraar B had kunnen aanspreken, waarbij van belang is of verzekeraar B, ten tijde van het ongeval, verzekeraar in de zin van de WAM was.

Dit rechtstreekse verhaalsrecht kan een benadeelde slechts uitoefenen jegens een verzekeraar in de zin van de WAM, maar dat is verzekeraar B in dit geval niet.

De dekking die verzekeraar B biedt voor een vervangende auto, in casu de Suzuki, gedurende de tijd waarin het verzekerde motorrijtuig, de Honda, voor onderhoud of reparatie tijdelijk buiten gebruik is, kan niet worden aangemerkt als een op de WAM gebaseerde, verplichte verzekering.

De in artikel a. van de polis van verzekeraar B geboden dekking voor een vervangende auto beschermt uitsluitend de verzekerde van verzekeraar B, indien deze door een benadeelde aansprakelijk wordt gesteld.

Aangezien verzekeraar B derhalve in deze niet als WAM-verzekeraar kan worden aangemerkt, heeft een benadeelde jegens verzekeraar B geen rechtstreeks verhaalsrecht op grond van artikel 6 WAM.

Verzekeraar A, die door betaling van de schade in de rechten van de benadeelde is getreden, kan dus geen regres nemen op verzekeraar B.

Verzekeraar A heeft op de bestuurder van het schadeveroorzakend motorrijtuig, de Suzuki, evenmin recht van verhaal, omdat artikel 15 WAM bepaalt, dat de WAM-verzekeraar geen verhaalsrecht heeft, indien de aansprakelijke partij te goeder trouw mocht aannemen dat zijn aansprakelijkheid door een verzekering was gedekt, zoals hier het geval was.

Conclusie

De commissie concludeert dat verzekeraar A krachtens de WAM risico liep voor de veroorzaakte schade. Verzekeraar A kan ter zake van de betaalde schadevergoeding geen verhaal nemen op verzekeraar B.

Bindend advies

Partijen hebben zich tot de Commissie Samenloop gewend ter verkrijging van een bindend advies. De Commissie geeft als bindend advies dat verzekeraar A de schade voor zijn rekening neemt.

Den Haag, 15 maart 1994

De Verbondscommissie Samenloop

De voorzitter,

De secretaris,

mr. H.J. te Winkel

mw. mr. W.H. Quaadvlieg-Meijer